

POSTANOWIENIE

18 sierpnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Aleksander Stępkowski

na posiedzeniu niejawnym 18 sierpnia 2023 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa B. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu
Inwestycyjnego Zamkniętego w G.
przeciwko O. S. (poprzednio P.)
o zapłatę,
na skutek skargi kasacyjnej B. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu
Inwestycyjnego Zamkniętego w G.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku
z 20 października 2020 r., I ACa 818/19,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

B. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w G. (dalej: „powód”) złożył skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 20 października 2020 r. zaskarżając ten wyrok w całości i w takimż zakresie wnosząc o jego uchylenie oraz o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania z poleceniem rozstrzygnięcia o kosztach postępowania kasacyjnego.

W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący wskazał, że jest ona oczywiście uzasadniona ze względu na kwalifikowane naruszenie przez Sąd Apelacyjny przepisów prawa procesowego

tj. art. 321 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c., których uchybienie miało wywrzeć istotny wpływ na wynik postępowania.

Pozwana nie wniosła odpowiedzi na skargę kasacyjną.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub gdy skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Nakładając na skarżącego obowiązek wskazania i uzasadnienia oznaczonej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, ustawodawca zagwarantował, że skarga kasacyjna, jako nadzwyczajny środek zaskarżenia prawomocnych orzeczeń, będzie realizować funkcje publicznoprawne. Ograniczenie ilości przesłanek, wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. ma zapewnić, że przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ustrojowo i procesowo będzie uzasadnione jedynie w tych przypadkach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne, a skarga nie stanie się instrumentem wykorzystywanym w każdej jednostkowej sprawie. Ostatecznie, nie w każdej sprawie skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania. W przeciwnym razie Sąd Najwyższy stałby się, wbrew obowiązującym przepisom, sądem trzeciej instancji, a nie jest przecież jego zadaniem dokonywanie korekty ewentualnych błędów w zakresie stosowania, czy też wykładni prawa, w każdej indywidualnej sprawie.

Powołując się na oczywistą zasadność skargi (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.), strona powinna przedstawić stosowną argumentację prawną zmierzającą do wykazania kwalifikowanego, ewidentnego naruszenia wskazanych przez nią przepisów prawa, możliwego do stwierdzenia bez merytorycznej analizy zaskarżonego wyroku oraz podstaw kasacyjnych (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49 i z 11 sierpnia 2011 r., IV CSK 163/11).

Skarżący nie wykazał, że skarga jest oczywiście uzasadniona. Przede wszystkim zauważyć należy, że skarżący zarówno we wniosku o przyjęcie skargi

kasacyjnej do rozpoznania – jak i w ramach podstaw kasacyjnych, odnosi się jedynie do zarzutów naruszenia przepisów postępowania. Skuteczność kasacyjnych zarzutów naruszenia przepisów postępowania uzależniona jest od ustalenia, że uchybienie tym przepisom miało istotny wpływ na wynik sprawy. Nie ulega wątpliwości, że możliwość stwierdzenia tego rodzaju uchybienia, czyli mającego istotny wpływ na wynik sprawy, odbywa się przez pryzmat podstaw materialnoprawnych zaskarżonego skargą kasacyjną rozstrzygnięcia. Dlatego w celu zweryfikowania prawidłowości wydanego w sprawie wyroku i stwierdzenia oczywistej zasadności skargi (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.), winno być brane pod uwagę również prawo materialne, jako że to ono decyduje o wyniku sprawy. W tym stanie rzeczy sformułowanie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania tylko na naruszeniu przepisów postępowania - w przypadku zaskarżenia orzeczenia co do istoty sprawy - jest niewystarczające, nie pozwala bowiem na stwierdzenie, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z: 18 stycznia 2023 r., I CSK 5874/22; 16 kwietnia 2019 r., I PK 115/18).

Brak przedstawienia przez skarżącego zarzutów naruszenia przepisów materialnoprawnych, mających znaczenie w kontekście oceny zaistnienia przesłanki oczywistej zasadności skargi, skutkuje rozstrzygnięciem odmawiającym przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Ubocznie jedynie wskazać należy, że podnoszone przez skarżącego kwestie odnoszące się do możliwości orzekania przez Sąd II instancji w mniejszym rozmiarze niż to wynika z pierwotnie zgłoszonego żądania pozwu, nie miały w przedmiotowej sprawie uzasadnionych podstaw, co słusznie stwierdził sąd odwoławczy wskazując, że skarżący nie wykazał jaka wysokość kapitału była wymagana i pozostawała do spłacenia na datę zamknięcia rozprawy przed Sądem I instancji. Powyższa okoliczność oddziałuje też na postępowanie apelacyjne, na co słusznie wskazał sąd odwoławczy wskazując, że orzekanie o roszczeniu w przypadku odmiennego jego sformułowania przez skarżącego w postępowaniu apelacyjnym stanowiłoby nie tylko procedowanie ponad żądanie, ale i niedopuszczalną zmianę powództwa w postępowaniu odwoławczym.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

(J.I.)

[ł.n]